

УПРАВНИ СУД

11000 БЕОГРАД

Немањина 9

Жалилац: ИВАН МАРКОВИЋ

кога заступају
адвокати Марина Мијатовић и Михаило Павловић из Београда, Ул. Змаја од
Ноћаја 9/4, из Заједничке адвокатске канцеларије „Мијатовић &
Павловић“, по пуномоћју у прилогу (**Прилог 1**)

ЖАЛБА

- против решења Републичке изборне комисије
02 Број: 013-1724/22 од 6. маја 2022. године -

- из свих законских разлога

Образложење

ОКОЛНОСТИ СЛУЧАЈА

Жалилац је изјавио приговор због повреде активног изборног права јер му је
онемогућено да искористи своје право гласа у иностранству. У приговору је детаљно

Адреса: Змаја од Ноћаја бр. 9/4, 11000 Београд; e-mail: office@mimlegal.com;

Марина Мијатовић

Михаило Павловић

образложио у чему се огледа повреда изборног права, послао комплетну преписку са надлежним институцијама у вези са овим правом и истакао да је, због пропуста органа јавне власти, он ускраћен у праву да гласа ван земље, иако је благовремено учинио све што је била његова обавеза како би искористио поменуто право.

Доказ: Приговор подносиоца (**Прилог 2**)

Оспореним решењем Републичке изборне комисије (у даљем тексту: РИК) је његов приговор одбачен као недозвољен. РИК је сматрао да он није надлежан да решава приговоре подносилаца у вези са повредом активног бирачког права, тј. да може да води само поступке по захтеву бирача за поништавање гласања на бирачком месту. Решење РИК-а је објављено на сајту у петак 6. маја 2022. године у 13:43 часова.

Доказ: Решење РИК-а (**Прилог 3**)

У ОСПОРЕНОМ РЕШЕЊУ НИЈЕ ПРАВИЛНО ПРИМЕЊЕН ЗАКОН

Жалилац указује да је РИК погрешно, произвољно и арбитрерно применио закон када је навео да се пред овим телом могу водити само поступци по захтеву бирача за поништавање гласања на бирачком месту и да је једино тело које је надлежно за решавање приговора жалоца Министарство за државну управу и локалну самоуправу које се бави питањем ажурирања бирачког списка.

У наставку жалилац указује због чега је овај закључак РИК-а незаконит и зашто предлаже да Управни суд преиначи оспорено решење и утврди да је дошло до повреде права жалоца.

Одредбом члана 147 Закона о избору народних посланика је прописано да су правна средства у спровођењу избора захтев за поништавање гласања на бирачком месту, приговор и жалба. Већ из садржине овог члана проистиче да поред захтева за поништавање гласања на бирачком месту, бирачу који ужива своје право стоје на располагању и друга правна средства којима може бранити право да гласа. Прецизније, он није ограничен само на приговор којим тражи поништавање гласања на одређеном бирачком месту, већ и друге врсте заштите изборног права.

Да је ово тачно сведочи и чињеница да глава IX Закона о избору народних посланика нису назив **ЗАШТИТА ИЗБОРНОГ ПРАВА** што, логично, укључује и друге врсте повреда активног бирачког права, а не само право да се захтева поништавање гласања на бирачком месту.

Надаље, одредбом члана 24 ст. 1 Закона о избору народних посланика је у надлежности РИК-а и да се стара о законитом спровођењу избора. У том смислу, жалилац не може да не примети да у законитост спровођења избора дефинитивно спада и то да се свим грађанима који имају бирачко право омогући да га и искористе. То последично значи да је РИК надлежан да утврди да ли је дошло до повреде закона приликом спровођења избора, укључујући и то да ли је бирачу омогућено да искористи своје право да гласа, било у земљи, било ван ње. Испоставља се да је РИК самоиницијативно ограничио себи надлежност само на питање поништавања гласања на одређеном бирачком месту, без упоришта у било којој законској одредби.

Са друге стране, ни тврђња РИК-а да је жалилац требало да се обрати Министарству за државну управу и локалну самоуправу (у даљем тексту: МДУЛС) које је у обавези да се стара о ажуруности бирачког списка, у вези са наводима из приговора није тачна. Како проистиче из Закона о јединственом бирачком списку, надлежно министарство или локална самоуправа воде и ажурирају бирачки список, док се промене у бирачком списку везане за гласање у иностранству регулишу посебним решењем које се може оспоравати у управном поступку, односно спору.

Међутим, у случају жалиоца не постоји могућност да се примене одредбе овог закона на начин на који је то РИК образложио из следећих разлога. Жалилац је послао захтев за гласање у иностранству у складу са инструкцијама које су органи јавне власти установили. Након што је више пута интервенисао и захтевао да га известе о статусу свог права, добивши одговор да не може да гласа ван земље и да нико не зна разлог за то. Жалиоца су фактички „шетали од врата до врата“, прослеђивали га другим институцијама којима се он уредно обратио, али се испоставило да нико од њих није надлежан да одговори на његов захтев, нити има аргументе због чега је њему ускраћено право да гласа ван земље, иако је поступио у складу са јасним инструкцијама.

Сходно томе, тврђња РИК-а да је МДУЛС надлежно и одговорно за пропуст просто није тачна јер је и ово министарство у преписци *mail*-ом, која је у прилогу приговора, навело да Министарство спољних послова није проследило његов захтев иако је било у обавези да то учини. Овим се потврђује да МДУЛС није ни надлежно ни одговорно за пропуст јер оно није ни добило захтев, нити би могло да учини било шта без добијеног захтева који је жалилац уредно поднео.

Враћајући се на основно питање ове жалбе – повреда активног бирачког права – жалилац указује да је његова обавеза била да поднесе захтев органу који је од стране Републике Србије био надлежан да ове захтеве прима и прослеђује даље коме је

потребно (МДУЛС-у, РИК-у и сл.). Жалилац је то и учинио онако како је и прописано од стране државних органа.

Пропуст било ког органа јавне власти, односно чињеница да захтев жалиоца да гласа у иностранству није завршио онде где треба да би он могао да искористи своје бирачко право води повреди активног бирачког права. Једини орган који може да утврди да је до повреде овог права дошло јесте РИК, а не МДУЛС, Министарство спољних послова или било који трећи орган којем није у надлежности да се стара о законитом спровођењу избора. Конкретније, тражити од жалиоца да пред МДУЛС захтева да се утврди да је дошло до повреде његовог активног бирачког права не само да је немогуће, већ не постоји ниједна законска одредба која прописује надлежност МДУЛС-а да утврди да је дошло до повреде активног бирачког права. Исто то важи и за Министарство спољних послова.

Сходно свему наведеном, жалилац указује да је решење РИК-а незаконито, да није утемељено ни у једној законској норми, да нико осим РИК-а не може утврдити повреду активног бирачког права и да је самим тим, оспорени акт такав да је потребно преиначити га, односно мериторно одлучити по приговору жалиоца, сходно члану 158 Закона о избору народних посланика.

ЗАКЉУЧАК

У светлу свега претходно изнетог, жалилац указује:

- да је РИК погрешно и произвољно применио Закон о избору народних посланика када је закључио да није надлежан да одлучи о повреди активног бирачког права, поступајући супротно члановима 24 и 147 овог закона;
- да ни МДУЛС, ни Министарство спољних послова, нити било који други орган, није надлежан да утврђује повреду изборног права, већ је то искључиво у надлежности РИК-а, односно органа који у надлежности имају питања законитости спровођења избора;
- да се, самим тим, жалилац није могао обратити ниједном другом органу, већ искључиво оном ко може да одлучује о повреди изборних права;
- да се у конкретном случају не ради о неажурности бирачког списка, на шта је РИК покушао да пребаци одговорност, већ на чињеницу да органи власти нису

урадили ништа да жалиоцу омогуће да искористи своје право да гласа у иностранству, иако су благовремено обавештени, били упознати са проблемом и нису реаговали у складу са законом;

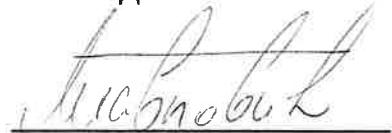
- да све поменуто води обавези РИК-а да утврди повреду активног бирачког права жалиоца због нечињења органа власти које је за последицу имало то да жалилац није могао да гласа у иностранству.

ЗАХТЕВ ЖАЛИОЦА

Жалилац предлаже да Управни суд усвоји његову жалбу и мериторно одлучи о приговору тако што ће утврдити да је дошло до повреде активног бирачког права подносиоца због тога што му је онемогућено да гласа у иностранству, као и досуди трошкове поступка у износу од 33.000,00 динара на име састава ове жалбе од стране адвоката и износ таксе у складу са законом, све са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

У Београду, 9. маја 2022. године

АДВОКАТ

Михаило Павловић

АДВОКАТ
Михаило Павловић
Београд
маја од Ноћаја 9/4

Заједничка адвокатска канцелерија
Мијатовић & Павловић
Мобил: +381 61 107 000 | Е-пошта: info@mp-law.rs